

Primus phisicorum.

cles respōsio p3 ex dictis. Ad ultimū respondet. s.t. pria. q. lxxxv. arg. iii. ad primū q. vniueriale duplī potest considerari uno mō scđm q. natura vniuersalitatis consideratur simul cū intentione vniuersalitatis. Et cū intentione vniuersalitatis vt scz vnu t idem habeat h̄itudinē ad multa proueniat ex abstractione intellectus opz q. icđm hunc modū vniuersale sit posterius. Alio modo potest considerari q. tuz ad ipsam naturā icz h̄umanitatis vel aialitatis prout inuenitur in p̄ticularibus t sic dicēdum q. duplex est ordo nature vnq. icđm viā gnatiōis t rēporis scđm quaz viam ea que sunt imperfecta t in potentia sunt priora t hoc mō magis cōmune est prius secūdū naturam quod apparet manifeste in gnatiōne homis t aialis. Nam pri⁹ generatur aial q. homo vt dicit in libro de generatione aialium. Alius est ordo intentionis nature sicut actus simpliciter est prius secūdū naturaz q. potentia t perfectum prius q. imperfectū t per hunc modū minus cōe est prius scđm naturā q. magis cōmune vt hō q. aial. Naturae em̄ intentione non silit in gnatiōne aia. is sed intendit gnare hoīem. Et in solutione ad quartū dicit q. vñima nature intentione est ad spēm non aut ad individuū neq; ad genus sic ergo patet quomō aliquid dicitur esse prius notū scđm naturam t quomō natura cognoscit. Quidā dicunt q. natura non cognoscit sed intendit vnde lapis intendit descendere de orsum tñ hoc non cognoscit. Ad tertium dicitur q. nō semper ea que iunt posterius nota nobis iunt prius nota scđm naturam deinde dicitur q. singulare simile nō est maxime cognoscibile qz est in actu per materiā signatā. Intellectio aut̄ fit p abstractione. Ad aliud dicit q. species est magis cognoscibilis intellectu⁹ separato vel etiā nobis q. tu ē ex pte sui. Ad quartum p3 ex dictis deinde dī de materia q. nō opz eam absolute t sine forma esse magis cognoscibilem q. cōpositū scđm naturaz vel dicitur q. materia plus habet de entitate potentiali Secundo dicitur q. aliquo modo scđm naturam inter aliqua que sunt equalis entitatis vnu est not⁹ altero t sic causa est notior effectu secundum naturam quia in vniuersis tante entitatis est effectus sicut causa. Ad quintum negatur maior ut p3 in logica dicit em q. natura intendit spēm t tñ non intendit terminos aīs p3 qz postq; a ignis produxit ignem maēt eadē intentione t cadē forma t idē appetit⁹ si ergo intē debat pducere hoc singulare semp pducere hoc singulare vñ nō videt vera opinio eorū q. dicūt q. celū p̄tio t p se itēdit spēm agēs vñ p̄ticularē aliq; singulare. Si dicat. Ex quo natura nō intendit p se pducere singulare ergo idē effect⁹ nūero pōt p se pduci a pluribus agentibus qz nullū agēs est determinatum ad aliquod determinatū singulare. Respondet q. agens producit determinatū singulare ratione determinatae materie in quā agit. Si dicitur ex quo natura per se intendit pducere spēm ergo spēs potest per se pduci a natura sed hoc est fallū qz nichil producitur neq; fit nullū singulare. Dicendum q. natura p̄cise intendit cōseruare spēm t q. hoc non potest fieri nullū per singulare inde producitur quasi p accidens singulare sed nō seq̄tur q. intendat singulare quia intentione est respectu finis. Ad aliud in argumento principali dicitur q. cōpositum est magis i actu t inde videtur q. sit magis cognoscibile sicut spēs que est quoddā cōpositū. Sed

dicendum q. illud est magis notū nature a quo natura. i. agens naturale incipit operari modo agens naturale incipit operari a p̄tibus et non a toto igitur. Ad textum dicit q. idem non est causa sui qz res habet duplē cognitionē vñā in processu qz t altaz in processu propter quid t scđa cognitionis effect⁹ potest causari ex noticia cause. Ad aliud dicitur p̄stea. Ad septimū dixit. S. L. supra scđo dicitur q. nō est inconveniens aliquid idē scz cām esse pri⁹ notā nobis t nature vt dt. S. L. pria. q. lxxxv. ar. iii. iiiij. Ad octauū dicit q. in duabus conclusiōib⁹ non ieruatur idē ordo nec hoc est inconveniens. Si dicitur phūs non p̄tio determinat de principiis. Intellegendo per principia causas efficientes ied de ipsis determinat in icđo phi. ergo non seruat ordinem premisum dicendum q. materia t forma aliquo modo h̄fit rationem p̄cipi⁹. Si queratur. En natura diuina vel angelica pri⁹ cognoscat magis vniuersale vel ie vt puta ens q. s̄vānvidetur q. nec q. in istis nō ponit discursus ergo nec prius et posteri⁹. Ad aliud dicitur q. naturalis demonstrat p omnes causas naturales t phisicas vt dicit albertus magn⁹. Ad nonū dicitur q. cōclusio intelligitur de h̄js que havet causas deus aut̄ potest cognosci a posteriori nō per causas essendi sed cognoscendi. Ad argumenū capitale iatis patet qz actio coloris est intentionalis t non phisicalis secundo dicitur q. aliquid quando causa est ita cognoscibilis sicut effectus a nobis vt patet de igne producto ab alto Si queratur an dītrinitio sit notior diffinitio secundum naturam vñdetur q. sic quia demonstratio propter quid est ex notioribus simpliciter sed contra natura p̄tio cognoscit vel intendit speciem nec cognoscit p̄tio magis vniuersalia qualia sunt partes diffinitiois qd si concedas contra ptes natura precedunt totū reponit p̄t. in solutione ad scđm. Albertus magn⁹ ca. vi. dicit q. natura si nouit diffinitum ipsa nouit ipsum per principia p̄t que constituit ipius. Hoc ergo per diffinentia et sic diffidentia sunt priora apud naturam cōponentē res q. diffinitum. Rotandum preterea q. doctores diuersimode exponunt principium clementū t cām s̄z de hoc nō est curandū. Id aut̄ dīximus metaphysicā demōstrare per cām formalē t finalē non propterea sequitur quin metaphysicus oēs cās consideret aliquo mō non tamē considerat eas in eo q. causantes sunt vñde considerat materiā t formā icđm q. reducuntur in rationem s̄bē que ē verum ens.

Sequitur in textu Necesse aut̄. tc.

Circa hunc textū queruntur. v. Primo an sit tantum vnu ens. Scđo an totū distinguatur a suis partibus. Tertio an qualitas distinguatur a re quanta. Quarto an s̄bā sine q. itate sit idivisibilis. Quito an entia naturalia sint definiata ad maximū t minimū.

Dī primū sic p̄cedit vñdetur q. tñ sit vnu ens quia omne ens est vnum ergo sans tñ ē vnu ens. Sz p̄tra ē phūs i textu. Rhēdo dicēdū q. posito p̄hemio i quo oīsuz ē q. scia naturalis p̄cedere vñ p̄cipi⁹ vñorib⁹ hic phūs ic̄pit p̄seq̄ ea q. p̄tinent ad scias naturalē. Et in duob⁹ primis libris determinat de p̄cipi⁹ scie naturalis t entis mobilis i tertio vñ libro determinat de ente mobili in cōt. Et in hoc p̄tio p̄tio p̄t antiquoz opiniōes b̄ p̄cipi⁹ cōmūnibus entis mobilis. Se gōnit propriam sens